

SADRŽAJ

1.Uvod.....	3
2.Krivična dijela protiv imovine.....	4
3.Krađa.....	5
3.1.Primjeri iz sudske prakse za krađu.....	9
4. Zaključak.....	10
5. Literatura.....	11

1.Uvod

Krivično dijelo krađe definiše se kao oduzimanje tuđe pokretne stvari u namjeri da se njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugom protivpravna imovinska korist. U zavisnosti od okolnosti za izvršenje dijela, krađa može biti: obična, teška i laka. Ovome treba dodati razbojništvo i razbojničku krađu kao najteže oblike krađe koje karakterišu posebne okolnosti, a to su primjena sile ili prijetnje odnosno prinude. Teška krađa je kvalifikovani oblik krađe koji postoji kada se obična krađa vrši pod određenim okolnostima koje običnoj krađi daje teži vid.

2.Krivična dijela protiv imovine

Krivična dijela protiv imovine spadaju u red klasičnih krivičnih dijela koja su poznavala i najstarija krivična zakonodavstva. U širem smislu u imovinska krivična dijela spadaju sva ona dijela koja su upravljena protiv imovine odnosno na pribavljanje protivpravne imovinske koristi, bez obzira dali se nalaze u ovoj ili nekoj grupi krivičnih dijela. U odnosu na krivična dijela koja su vršena u prošlosti, današnja krivična dijela se razlikuju po načinu i tehnici izvršenja. I danas postoje krađe, razbojništva i druga krivična dijela. Samo se ona razlikuju po načinu izvršavanja, tj. prilagođavaju se danjašnjoj tehnici i novim imovinskim odnosima. Danas se krađe i druga krivična dijela iz ove branše većinom vrše unošenjem i brisanjem kompjuterskih podataka. Novi oblici napada na imovinu nametnuli su potrebu uvođenja novih inkriminacija kojima se nastoje suzbiti takvi napadi. Ovdje se štiti imovina. Krivično pravnom zaštitom je obučena sva imovina bez obzira na njen svojinski oblik. Osnovna karakteristika većine krivičnih dijela protiv imovine je pribavljanje imovinske koristi. U ta dijela spadaju: krađa, razbojništvo i dr. Kod nekog broja krivičnih dijela postoji samo namjera prisvajanja, a ne i namjera pribavljanja imovinske koristi. Koristoljublje predstavlja želju za bogaćenjem, za uvećanjem sopstvene imovine. Krađe su najčešće motivisane koristoljubljem. Subjektivnu stranu svakog krivičnog dijela protiv imovine čini umišljaj, jer krivično pravo ne štiti imovinu od nehatnih napada.

3.Krađa

Krivično dijelo krađe definiše se kao oduzimanje tuđe pokretne stvari u namjeri da se njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugom protivpravna imovinska korist. Ovim je dat opšti pojam krađe koji obuhvata osnovne elemente koji su zajednički za sve oblike ovog krivičnog dijela: radnja oduzimanja, tuđa pokretna stvar kao objekat dijela i namjera učinioca da za sebe ili drugog pribavi protivpravnu imovinsku korist. U zavisnosti od okolnosti vezanih za izvršenje dijela, kradja može biti: obična, teška i laka(sitna). Ovima treba dodati i razbojništvo i razbojničku kradju kao najteže oblike kradje koje karakterišu posebne okolnosti, a to su primjena sile ili prijetnje, odnosno prinude. Pored ovih, entitetski zakoni sadrže i šumsku krađu i krađu oružja ili dijela borbenog sredstva. Osnovni oblik obične krađe čini ko tuđu pokretnu stvar oduzme u namjeri da njenim prisvajanjem sebi ili drugome pribavi protivpravnu imovinsku korist. Radnja se sastoji u oduzimanju tuđe pokretne stvari. Kada je krađa izvršena, tj. kada je stvar odnešena u krivičnom pravu postoje različita shvatanja. Prema teoriji dodirivanja stvar se smatra oduzetom momentom hvatanja, dodirivanja stvari koja je predmet krađe. Prema teoriji odnošenja oduzimanje je izvršeno kada je stvar odnešena iz prostora u kome se nalazila i više se ne nalazi kod ranijeg vlasnika. Prema teoriji unošenja krađa je dovršena stavljanjem stvari na neko sigurno mjesto. Prema teoriji hvatanja oduzimanje je izvršeno kada je prekinuto ranije a zasnovano svoje vlasništvo na stvari. Ovo teorijsko shvatanje najviše je

zastupljeno, a prihvata ga i naša teorija i sudska praksa. Pod vlasništvom se podrazumijeva mogućnost faktičkog raspolaganja sa pokretnom stvari. Raspolaganje predstavlja mogućnost jednog lica da disponira sa stvari, da je koristi, predaje drugom i sl. Isto tako, privremeno udaljavanje od stvari neznajući prekidanje vlasništva, pa će oduzimanje takve stvari predstavljati krivično djelo krađe. Oduzimanje se najčešće vrši tajno, ali je moguće i javno uz prisustvo drugih lica pa i samog oštećenog. Sam čin oduzimanja može se obaviti na različite načine: otimanjem, korištenjem dresirane životinje, nekih mehaničkih naprava i sl. Forma i način oduzimanja uglavnom zavise od same stvari, njene zapremine, težine, agregatnog stanja i sl. Predmet krivičnog djela krađe može biti samo pokretna stvar. Pod pokretnim stvarima podrazumijevaju se oni predmeti koji se mogu pomjerati sa jednog mjesta na drugo, odnosno koji mogu biti odneseni. Nije važno u kojem je agregatnom stanju; predmet mogu biti tečne i gasovite materije. Zemljište po pravilu nemože biti predmet krađe, ali dio zemljišta kao i plodovi sa zemljišta mogu biti. Predmet krađe mogu biti i isprave pomoću kojih se može steći neka imovinska korist. Živ čovjek ne može biti predmet krađe, jer čovjeka možemo oteti, a to je drugi oblik krivičnog djela, tj. otmica. Predmet krađe mogu biti vještački dijelovi čovjekovog tijela: vještačko oko, noga, proteze i dr. Smatra se da to mogu biti i prirodni dijelovi tijela kada se odvoje, čime postaju predmeti krađe (npr. bubrezi). Nije utvrđeno da li leš može biti predmet krađe. Stvar koja je predmet krađe treba da je tuđa. Objekat zaštite kod ovog djela je imovina koja je materijalizovana kroz određene pokretne stvari, a ne pravo vlasništva. Kod krađe postoji princip kao i kod drugih krivičnih djela da od neprava ne može nastati pravo. A to znači da se krađom nemože postati vlasnikom predmeta, iako ni prethodni vlasnik nije bio vlasnik. Krivično djelo krađe će postojati samo ako se oduzimanje vrši u namjeri da se sebi ili drugome pribavi protivpravna imovinska korist. Krivično djelo krađe je umišljajni delikt. Umisljaj treba da sadrži svijest da se od drugoga lica oduzima tuđa pokretna stvar. Ovo subjektivno obilježje krađu odvajaju od krivičnog djela oduzimanja tuđe pokretne stvari i oduzimanja vozila na motorni pogon kod kojih ova namjera ne postoji. Na kraju, obična krađa se može definisati kao oduzimanje tuđe pokretne stvari koje ne sadrži obilježja posebnih oblika krađe, odnosno ono oduzimanje tuđe pokretne stvari koje ne može da se kvalifikuje kao teška ili sitna krađa ili neki drugi u uvodu istaknuti, posebni oblik krađe. Propisana kazna je novčana kazna ili zatvor do tri godine. Ranije propisana kazna je bio zatvor od tri mjeseca do pet godina. Lakši oblik krađe koji postoji ako vrijednost ukradenih stvari neprelazi iznos od 200 KM i kada kod učinioaca nepostoji namjera za pribavljanje veće imovinske koristi, odnosno ako je učinilac išao za tim da pribavi malu imovinsku korist. Za postojanje ovog krivičnog djela potrebno je da su ispunjena dva kumulativna postavljena uslova: da vrijednost ukradenih stvari ne prelazi iznos od 200 KM i da je učinilac išao za tim da prisvajanjem tih stvari pribavi malu imovinsku korist. Propisana kazna je novčana kazna ili zatvor do jedne godine. Teška krađa je kvalifikovani oblik krađe koji postoji kada se obična krađa

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com